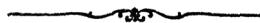

Convencido el Monarca de la sinrazón con que se pretendió imponer dicho tributo, convirtió su ira en clemencia, y no solo concedió perdón general de dicha muerte, sino que estableció que jamás de allí en adelante se pidiera tal impuesto.

SERAPIO MÚGICA.

ODOIA ETA MENDIYA.¹

Odoi pisuari guztiz asarrean,
mendiyak onela zيون ekiten:
»¿Zertan bildutzen nak illuntasunean
»jakiñik dekala kalte egiten?

»¿Zertan charkeriyaz ezkutatutzen dek
»eguzki ederren argi biziya?
»¿ez aldakik ori ik egiten badek
»galduko nakala gala guziya?

»Ire urak eta ire itzalak nik
»ez dizkiat ez nai, iñozurrean;
»uakit aguro, uakit ni gandik
»billau gaitz gillea, ordu charrean.»

—¡Esquer gaiztokoa!—odoi paketsuak
chit modu onean diyo esaten.
»¿Ez dizkiat iri eguzkiyen suak
»nere itzalakiñ beti biguntzen?

(1) Kontu batetik moldatua.

»Berdetutzen dizkik nere euditeak
»landareak eta ire basoak,
»emanaz danari legun asnaseak
»eta loreari lurrin gozoak.

- »Zer aiz i ni gabe ja doakabea!
- »Zer aiz, galtzen badek nere laguntza?
- »Tontor bat ezeren bearrik gabea;
- »mendi leortua, arkaitz uts utsa.

»Nik egiten diat onkeria dana;
»nere mesedean bizi aiz noski;
»¿Zor oiek guziak badauzkak ni gana
«zertan pagatzen nak orlako gaizki?»

• • • • • • • • • • •

Kontu onen gisa da
askotan gertatzen,
ondo egiña esker
charrakiñ pagatzen.

V. IRAOLA.

